

HO VAN DEIXAR TOT I VAN SEGUIR JESÚS

per ENZO BIANCHI

Jesús es troba a Galilea i ensenya a la vora del llac de Genesaret. La gent està molt admirada d'aquest rabí semblant a un profeta, dotat d'una autoritat extraordinària, ben diferent de la dels escribes. I per això s'aglomera al seu entorn una gran gentada que desitja escoltar-lo, fins al punt que Jesús, per poder ser sentit, recorre a un petit ardit pràctic: veu dues barques amarrades a la vora del llac, demana al propietari d'una d'elles, Simó, que separi la seva mica de la terra; després, asseient-s'hi, comença de nou a ensenyar els qui es trobaven a la riba.

En acabar aquesta predicació Jesús es dirigeix a Simó i inicia un diàleg amb ell que marcarà per sempre la vida d'aquell home. Tot comença amb una ordre imprevista de Jesús: «Tira mar endins i caleu les xarxes per pescar». Es tracta d'una petició que sembla insensata, perquè Simó i els seus companys s'han estat escarrassant tota la nit sense pescar res i, per suposat, saben prou bé que es pesca poc a ple dia... Malgrat això, Simó deixa a una banda les seves certeses i respon sense dubtar: «ja que vós ho dieu, calaré les xarxes». constitueix una afirmació extraordinària que expressa l'essencial de la fe cristiana: una adhesió confiada i profunda a Jesús, una obediència a la seva paraula, fonament molt més ferm que tots els nostres pensaments.

«Ho feren i agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven». [...] En veure-ho, Simó «es llançà als genolls de Jesús i li deia: "Senyor, allunyeu-vos de mi, que sóc un pecador"». [...] Sí, el trobament autèntic amb Déu i amb Jesucrist coincideix amb la revelació a l'home de la seva pròpia condició de pecador, de no ser sant... A partir d'aquesta presa de consciència de la distància, sadollada per l'amor del Senyor, s'obre la possibilitat d'un veritable camí de conversió i de vida nova; no és casualitat que només ara Simó sigui anomenat Pere, nom que li fou atribuït per Jesús per indicar la seva funció de ser la roca sobre la qual funda la comunitat.

A la vocació li segueix immediatament una missió precisa que Jesús confia a Simó Pere: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes». Pere veu transformada la seva existència: de pescador de peixos ha de convertir-se en pescador de persones, és a dir, algú capaç de conduir homes i dones vers el Senyor. I la promesa li és dirigida precisament mentre ell confessa la seva pròpia inadequació, la contraprova de com únicament gràcies a l'adhesió al Senyor podrà desterrar tota por i complir allò que a la Llei li era impossible realitzar. [...]

La narració conclou amb una anotació que en la seva concisió pot resumir el sentit de tota una vida: els tres pescadors, «tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se'n anaren amb ell». Aquells homes que diuen «Sí» a Jesús i el segueixen, ho fan al preu d'una opció que entranya molts «No» clars i nets: han de renunciar al seu treball professional, abandonar la seva família i la seva casa. Però aquestes renúncies tenen un sentit a condició que no visquin amb la submissió de l'esclau, com obligats a portar un pes aclaparador; no, aquests esforços poden ser assumits en profunditat només per qui accepta lliurement no anteposar res a l'amor de Crist, a «estar amb Ell», segurs que «el seu amor val més que la vida». Ha estat així per a Pere, Joan, Jaume i tants d'altres al llarg de la història; també pot ser així per a nosaltres avui.